

ÎNCHEIERE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals” împotriva Biroului vamal Centru și Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea sumei,

împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals” și a fost menținută hotărârea din 18 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 14 martie 2017, SRL „Rodals” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului vamal Centru și Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea sumei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 13 februarie 2017, SRL „Rodals” a intenționat să introducă pe teritoriul vamal al Republicii Moldova, marfă importată, iar în acest sens a completat și a prezentat organului vamal declarația vamală primară nr. 10070, prin care a fost determinată valoarea în vamă a mărfii și respectiv, au fost calculate impozite în sumă totală de 113 617, 41 de lei.

A menționat că, ulterior, în data de 14 februarie 2017, ora 11:20, a fost emis actul inspecției aferent declarației vamale primare nr. 10070, prin care SRL „Rodals” a fost informată că datele din actele prezentate sunt contradictorii, existând discrepanță între prețul declarat și valoarea mărfurilor identice anterior importate.

Astfel, SRL „Rodals” a fost anunțată despre următoarele opțiuni: să prezinte orice acord posibil între vânzător și cumpărător, care afectează valoarea în vamă a mărfurilor, ofertele de preț (listele de prețuri, cataloage) a producătorului și vânzătorului, certificatul de calitate eliberat de producător, declarația de export autenticată, corespondența comercială purtată în vederea încheierii și negocierii prețului, actul de verificare, alte documente și informații care sunt în măsură să dovedească realitatea valorii mărfurilor; să declare valoarea în vamă a mărfii prin

aplicarea metodelor alternative prevăzute la art. 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal; să solicite amânarea determinării definitive a valorii în vamă, valoarea provizorie utilizată pentru calculul garanției suficiente pentru art. 1 - 31.00 lei/kg, fiind acordat în acest sens un termen limită până în data de 15 februarie 2017.

Reclamantul a relatat că, în pofida termenului oferit, la 14 februarie 2017, ora 18:24, organul vamal a constatat că valoarea declarată pentru mărfuri este mult mai mică decât valoarea mărfurilor identice/similare importate de alți operatori economici.

Ca urmare, la 14 februarie 2017 a depus o cerere în adresa organului vamal, prin care a solicitat amânarea determinării definitive a valorii în vamă, însă organul vamal a respins cererea, invocând că valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată conform valorii tranzacției din motivul că, SRL „Rodals” nu a prezentat informațiile suplimentare solicitate de organul vamal, iar cele prezentate de declarant nu confirmă prețul tranzacției, ceea ce în opinia reclamantului nu corespunde adevărului, deoarece termenul i-a fost acordat până la 15 februarie 2017.

A explicat că, a solicitat amânarea acestei chestiuni, dar solicitarea a fost respinsă ca neîntemeiată, iar pârâtul nu a așteptat expirarea termenului oferit, concluzionând că metoda tranzacției nu poate fi aplicată în data de 14 februarie 2017.

În asemenea circumstanțe, concluzia pârâtului precum că metoda tranzacției nu poate fi aplicată pentru că prețul tranzacției nu a fost confirmat de informația suplimentară prezentată de declarant, reclamantul a considerat-o ca fiind una falsă, deoarece a solicitat amânarea determinării definitive a valorii în vamă pentru a avea suficient timp să prezente toate documentele care demonstrează corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii.

Respectiv, a susținut că este ilegală respingerea cererii de amânare, cât și decizia organului vamal de majorare a valorii în vamă a mărfii declarate potrivit declarației primare nr. 10070 din 13 decembrie 2017 și respectiv, actele de inspecției din 14 februarie 2017, ora 11:20, din 14 februarie 2017, ora 18:24, 15 februarie 2017 și din 20 februarie 2017, ora 15:51.

A mai declarat că, în adresa Serviciului Vamal a fost expediată o cerere prealabilă prin care s-a solicitat anularea actelor enunțate, cât și repararea prejudiciului în mărime de 14 893, 59 lei, însă cu toate că cererea dată a fost recepționată la 27 februarie 2017, nu a primit niciun răspuns.

Întrucât organul vamal a constatat că metoda tranzacției nu poate fi aplicată, iar SRL „Rodals” nu a permis ca marfa să fie reținută mai mult timp în vamă, a avut de suportat un prejudiciu pentru fiecare zi de reținere.

Astfel, a avut loc recalcularea valorii în vamă a mărfii conform indicațiilor organului vamal, iar taxele pe care a trebuit să le achite sunt de 126 976 de lei, după cum rezultă din declarația primară completată ulterior de către brokerul vamal, adică cu 13 358, 59 de lei mai mult decât suma stabilită inițial.

La fel, a relatat că SRL „Rodals” a fost nevoită să achite suma de 1 535 de lei pentru servicii vamale, având în vedere că marfa nu putea fi adusă în țară, fapt confirmat prin factura seria nr. EUH000663463 din 20 februarie 2017 și ordinul de plată nr.40 din 02 martie 2017.

Reclamantul a solicitat anularea actelor de inspecție aferente declarației vamale primare nr. 10070 din 13 februarie 2017 și anume din 14 februarie 2017 emise la ora 11:20 și ora 18:24, din 15 februarie 2017 și din 20 februarie 2017 emisă la ora 15:51, încasarea în mod solidar din contul Biroului vamal Centru și Serviciului Vamal în beneficiul SRL „Rodals” a sumei în mărime de 14 893, 59 de lei.

Prin hotărârea din 18 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Rodals” împotriva Biroului vamal Centru și Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea sumei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 06 noiembrie 2017, SRL „Rodals” a declarat apel împotriva hotărârii din 18 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Prin decizia din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Rodals” și a fost menținută hotărârea din 18 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a concluzionat asupra respingerii acțiunii, stabilind că actele de inspecție contestate au fost emise cu respectarea legislației în vigoare.

În acest sens, instanța de apel a menționat că prin actele prezentate de declarant s-au stabilit discrepanțe considerabile între prețul declarat și valoarea mărfurilor identice anterior importate.

Astfel, instanța de apel a remarcat faptul că, apelantul la declararea mărfii nu a prezentat toate documentele care permit calcularea valorii în vamă a mărfii în conformitate cu metoda 1, în contextul în care anterior declara valoarea în vamă la mărfuri identice, cu același vânzător și la care a indicat alte prețuri.

Totodată, instanța de apel a considerat că, organul vamal întemeiat a considerat că determinarea valorii în vamă nu poate fi efectuată conform metodei tranzacției, și prin urmare, corect a respins cererea de amânare ca fiind neoportună, deoarece SRL „Rodals” la momentul întocmirii declarației vamale nu a anexat actele confirmative necesare care să indice cert prețul efectiv plătit sau de plătit pentru marfa declarată.

În speță, instanța de apel a conchis că amânarea determinării valorii în vamă se dispune atunci când organul vamal consideră că această procedură este oportună și declarantul ar putea înlătura neajunsurile prin prezentarea suplimentară a actelor confirmative, pe când în cazul dat, organul vamal a considerat că din actele deja prezentate de către SRL „Rodals”, această procedură este una inoportună și nu poate fi dispusă.

De asemenea, instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul apelantului precum că organul vamal prin actul de inspecție privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export a majorat valoarea în vamă, aplicând flexibil metoda 6 în baza tranzacțiilor cu marfa similară, deoarece actul de inspecție contestat nu reflectă sau stabilește decizia de majorare a valorii în vamă, ci doar conține mențiunile inspectorului vamal cu titlu de informare, care conform pct.34 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor se impun a fi respectate.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate

circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 26 iulie 2018, SRL „Rodals” a declarat recurs împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și au fost apreciate în mod arbitrar probele.

În acest sens, a susținut că pe parcursul examinării cauzei nu a fost demonstrat că valoarea în vamă a mărfii așa cum a fost stabilită de către SRL „Rodals” nu a fost corect determinată, iar circumstanțele reținute de către instanțele de judecată nu influențează asupra determinării valorii în vamă a mărfii.

A mai declarat că, termenul acordat de organul vamal pentru a alege una din opțiunile comunicate, nu a fost respectat de însuși intimat, fiind astfel încălcată procedura, iar în consecință organul vamal nefondat a ajuns la concluzia că metoda tranzacției nu poate fi aplicată pentru că prețul tranzacției nu a fost confirmat de informația suplimentară prezentată de declarant.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 28 martie 2018, dar date privind recepționarea deciziei instanței de apel de către recurent, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 26 iulie 2018, este în termen.

La 14 august 2018, în conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimații, Biroul vamal Centru și Serviciului Vamal nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către SRL „Rodals”, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Rodals”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către SRL „Rodals”.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva